

selvsølgelig komme til at give et Billede af Tingenes Tilstand. Jeg har allerede under Behandlingen af en anden Sag, som jeg tillod mig at berøre, henledet den høitærede Justitsministers Opmærksomhed derpaa og anmodet ham om at have sin Opmærksomhed henvendt paa at forelægge et Lovforslag derom. Jeg beklager, at han ikke er tilstede, jeg vilde da have fornyet min Anmodning; nu har jeg anseet det for rigtigt at gjøre en Erindring og tage Forbehold derom, og jeg skal tillade mig at overveie, om der er Anledning til at stille et Erindringsforslag til næste Behandling.

Indenrigsministeren: Der kan ikke være Tvivl om, at min ærede Collega ikke afventer en Opfordring, forinden han tager under Overveielse, hvorvidt Assesforernes Antal bør søges ordnet ved Lov eller ikke; jeg kan imidlertid ogsaa meget vel forstaa de Motiver, der have bevæget den ærede Taler til i denne Henseende at tage et Forbehold; men jeg haaber ogsaa, at han vil lade sig nøie dermed. Jeg troer nemlig ikke, at det med Hensyn til dette Spørgsmaal vilde gaae som med mine Erindringsforslag, at de ikke vilde give Anledning til yderligere Forhandlinger og Banfeligheder, og jeg troer, at eftersom Spørgsmaalet har stillet sig med Hensyn til den kjøbenhavnske Overret og med Hensyn til den ene Assesfor i Viborg, vil man trostigt kunne forbeholde Fremtiden disse Spørgsmaal. Den ærede Taler kjenner min Anskuelse om de Punkter, der staae i Forbindelse dermed, og jeg haaber derfor, at han saameget mere vil lade sig bevæge til at lade sig nøie med Forbeholdet.

Brock: Jeg vilde have været tilfreds, dersom den høitærede Justitsminister havde været tilstede og givet den Erklæring, som jeg i dette Dieblik modtog fra den høitærede Indenrigsminister. Men den høitærede Justitsminister har under en tidligere Forhandling netop imod mine Ytringer paaberaabt sig, at der skulde findes en Afgjørelse af dette Spørgs-

maal i en tidligere Finantslov, nemlig i vor allerførste Finantslov, der begik den, efter min Mening, Urimelighed fast at ansætte Assesforer ved Overretten i Kjøbenhavn. Nu troer jeg ikke, at en saadan Urimelighed eller Feiltagelse især i Finantslovens allertidligste Barnhed bør kunne paaberaabes som et Præcedens og paaberaabes, naar man har faaet Dinene op for Finantslovens rette Stilling, og jeg troer det nødvendigt for mig i denne Henseende at tage en Reservation.

Indenrigsministeren: Jeg skal, idet jeg anerkjender, at der er Anledning til en saadan Reservation for det ærede Medlem, kun gjøre opmærksom paa, at det jo daaare staaer ethvert Medlem frit for at bringe Spørgsmaalet for gjennem et Lovforslag, og jeg mener, at det ærede Medlem, efter det Standpunkt, hvorpaa han befinder sig, godt kan opsætte Spørgsmaalet, der ikke vil have stor praktisk Betydning.

Bloug: Jeg ønskede at gjøre en Hensigt til den høitærede Kirkeministers Velvilje. Den angaaer Posten G. b. I. Lønninger til de islandske Skoleembedsmænd. Disse Lønninger ere ikke blevne satte lige med Lønningerne for Skolemændene her i Kongeriget, hvorimod der heller ikke kan være Noget at sige, da Livsforholdene ere simpleere paa Island, og saalænge dette ikke kan betale sine egne Udgifter, maae dets Embedsmænd vel finde sig i at være noget knappere aflagte end deres Colleger her i Kongeriget. Men det forekommer mig, at der er et temmelig stort Misforhold imellem nogle af disse Lønninger. Naar man saaledes betragter Pastoralseminariets Embedsmænd, saa har Forstanderen en Løn af 2646 Rd., som vil blive høiere til næste Aar; men derimod er første Docent ved samme Anstalt kun lønnet med 892 Rd. og anden Docent med 754 Rd. Især den sidste Gagesats forekommer mig uforsvarlig lav.